

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 12C/139/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212599
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margita Žilková
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2014:6912212599.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom JUDr. Margitou Žilkovou v právnej veci žalobcu: Pohotovosť, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO 35807598, zast. Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4 proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR so sídlom v Bratislave, Župné nám. 13 o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na súd dňa 27. 09. 2012 žaloby, ktoré boli vedené pod spisovými značkami 12C/139/2012, 12C/151/2012, 12C/152/2012 a 16C/120/2012. Vo všetkých týchto veciach sa domáhal na žalovanom zaplata nia náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Žaloby odôvodnil tým, že postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu proti dlžníkom. Po podaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mal exekučný súd rozhodnúť o žiadosti do 15 dní od jej doručenia, pričom exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Súd však rozhodol o zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia až po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Uznesením zo dňa 19. 05. 2014 č. 12C/139/2012-31 súd uvedené veci spojil na spoločné konanie ďalej vedené pod spisovou značkou 12C/139/2012, keďže všetky sa týkajú tých istých účastníkov a právne a skutkovo spolu súvisia.

Žalobu vo veci 12C/139/2012 (pred spojením) ďalej odôvodnil tým, že postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu proti dlžníkovi E. D.. Vec je vedená u exekútora pod č. O. XXXX/XXXX. Po podaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie mal exekučný súd rozhodnúť o žiadosti do 15 dní od jej doručenia. Súd však rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až 02. 12. 2008, a to rozhodnutím o poverení. K rozhodnutiu tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 8 mesiacov). Exekučný súd postupoval nesprávne a v rozpore so zákonom, konkrétne ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredne a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu mu takto vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou v období,

ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej, a to 70,- eur na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, 40,- eur na udržiavanie a správu informačného systému a 15,- eur na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde, spolu 125,- eur. Táto suma by ho nezaťažila, ak by exekučný súd postupoval správne. Ďalej si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 440,- eur počítajúc alikvotným pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania na základe aplikácie doktríny ústavného súdu, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Uvedenú sumu uplatňuje ako primeranú náhradu za vnútorné zásahy do spoločnosti, m. i. ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaný však na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žaloby vo veciach pôvodne vedených pod č. 12C/151/2012,, 12C/152/2012 a 16C/120/2012 odôvodnil tak isto ako vo veci 12C/139/2012 s nasledovnými rozdielmi:

Vo veci 12C/151/2012 ide o dlžníka C. V. a vec je vedená u exekútora pod č. O. XXXX/XXXX. Súd rozhodol o poverení až dňa 24. 02. 2009, teda k rozhodnutiu došlo s omeškaním viac ako 8 mesiacov. Mimo rovnako uplatnenej náhrady majetkovej škody 125,- eur za náklady spojené s jeho činnosťou uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy 422,- eur tiež počítajúc alikvotným pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania.

Vo veci 12C/152/2012 ide o dlžníka J. M. a vec je vedená u exekútora pod č. O. XXXXX/XXXX. Súd rozhodol o poverení až dňa 23. 01. 2009, teda k rozhodnutiu došlo s omeškaním viac ako 6 mesiacov. Mimo rovnako uplatnenej náhrady majetkovej škody 125,- eur za náklady spojené s jeho činnosťou uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy 321,- eur tiež počítajúc alikvotným pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania.

Vo veci 16C/120/2012 ide o dlžníka O. M. a vec je vedená u exekútora pod č. O. XXXX/XXXX. Súd rozhodol o poverení až dňa 21. 01. 2009, teda k rozhodnutiu došlo s omeškaním viac ako 6 mesiacov. Mimo rovnako uplatnenej náhrady majetkovej škody 125,- eur za náklady spojené s jeho činnosťou uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy 326,- eur tiež počítajúc alikvotným pomerom 55,- eur za každý mesiac omeškania.

Žalovaný sa vo všetkých veciach (pred spojením) na výzvu súdu písomne vyjadril a žiadal žaloby ako neopodstatnené v celom rozsahu zamietnuť. Podľa jeho názoru podanie (žaloba) je zmätočné, keď chýbajú základné údaje o exekučnom konaní a tiež nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje právo z titulu nezákonného konania alebo z titulu nesprávneho úradného postupu. Nárok považuje za predčasne uplatnený na súde, lebo podľa zákona č. 514/2003 Z. z. sa poškodený môže domáhať práva na náhradu škody až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, avšak tým, že žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť, nebolo predbežné prerokovanie podaných žiadostí. Poukázal na znenie § 44 ods. 2 Ex. por. a že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prieťahy v konaní. Skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Žalobca nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ak podľa skutkových okolností uvádzaných žalobcom sa žalobca o škodu musel dozvedieť pred dňom 23. 04. 2009, vzniesol námietku premlčania. Pokiaľ sa žalobca domáha náhrady materiálnej škody v paušálnej sume 125,- eur, nie je zo žaloby zrejmé, či tieto náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk a žalobca by musel na preukázanie vzniku škody produkovať dôkazy. Požadovať paušálne sumy za veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové. Žalobca teda nepreukázal ani vznik ani výšku škody. Pokiaľ žalobca požaduje náhradu nemajetkovej ujmy, jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, využíva neprijateľné podmienky, zneužívajúce slabé finančné a právne vedomie nízkoprijímavých osôb. Keď škoda mu mala

vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite, aj v prípade porušenia jeho práv už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce. Žalobca teda nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia po zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu.

Žalobca nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., preto je právne neopodstatnená.

Na pojednávanie sa zástupcovia žalobcu ani žalovaného nedostavili, doručenie predvolania mali vykázané, a preto súd pojednával v ich neprítomnosti. Žalobca síce navrhol zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania (tento návrh na prerušenie konania bol zamietnutý osobitným rozhodnutím), uvádzané dôvody však súd nepovažoval za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania a žalovaný svoju neúčast' ospravedlnil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením písomných podaní účastníkov aj s prílohami, spisu 9Er/168/2008 Okresného súdu Rimavská Sobota, úradných záznamov o obsahu spisov 9Er/145/2008, 8Er/2145/2008 a 16Er/190/2008 aj so žiadosťami o udelenie poverenia a poverením z uvedených spisov a vec posúdil takto:

Žalobca opiera svoju žalobu o nesprávny úradný postup Okresného súdu Rimavská Sobota vo veciach 9Er/145/2008, 8Er/2145/2008, 16Er/190/2008 a 9Er/168/2008 (nevydanie rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote resp. v primeranom čase a bez zbytočných priet'ahov) a na tomto základe žiada náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon"), keď žalovaný na jeho žiadosť podľa § 15 ods. 1 zákona o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pozitívne nereagoval.

Zo spisu 9Er/145/2008 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod spis. zn. O. XXXX/XX) súd zistil, že dňa 20. 10. 2008 bola na súd podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného dňa 06. 09. 2008 vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému E. D. pre vymoženie 29.100,- Sk s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Súd dňa 02. 12. 2008 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Tvrdenie žalobcu, že exekučný súd rozhodol o žiadosti s omeškaním viac ako 8 mesiacov preto nezodpovedá skutočnosti, keď súd rozhodol o 43 dní. Návrh na vykonanie exekúcie bol spísaný u súdneho exekútora dňa 06. 09. 2008. Exekútor mal podľa § 44 ods. 1 Ex. por. v znení v uvedenom období predložiť tento návrh spolu s exekučným titulom súdu najneskôr do 15 dní, urobil tak však až 20. 10.2008. Keď žalobca vytýka exekučnému súdu nekonanie, nie je možné pričítať exekučnému súdu dobu od napísania návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora, čo bolo dňa 06. 09. 2008, do dňa podania žiadosti na súd, čo bolo dňa 20. 10. 2008, pretože toto súd ovplyvniť nemohol a žalobca ani netvrdí žiadne pochybenie zo strany exekútora.

Zo spisu 8Er/2145/2008 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod spis. zn. O. XXXX/XX) súd zistil, že dňa 20. 10. 2008 bola na súd podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného dňa 06. 09. 2008 vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému C. V. pre vymoženie 18.280,- Sk s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Súd dňa 24. 02. 2009 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Tvrdenie žalobcu, že exekučný súd rozhodol o žiadosti s omeškaním viac ako 8 mesiacov preto nezodpovedá skutočnosti, keď súd rozhodol o 4 mesiace. Návrh na vykonanie exekúcie bol spísaný u súdneho exekútora dňa 06. 09. 2008. Exekútor mal podľa § 44 ods. 1 Ex. por. v znení v uvedenom období predložiť tento návrh spolu s exekučným titulom súdu najneskôr do 15 dní, urobil tak však až 20. 10.2008. Keď žalobca vytýka exekučnému súdu nekonanie, nie je možné pričítať exekučnému súdu dobu od napísania návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora, čo bolo dňa 06. 09. 2008, do dňa podania žiadosti

na súd, čo bolo dňa 20. 10. 2008, pretože toto súd ovplyvniť nemohol a žalobca ani netvrdí žiadne pochybenie zo strany exekútora.

Zo spisu 16Er/190/2008 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod spis. zn. O. XXXXX/XX) súd zistil, že dňa 01. 12. 2008 bola na súd podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného dňa 31. 10. 2008 vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému J. M. pre vymoženie 13.480,- Sk s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Súd dňa 23. 01. 2009 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Tvrdenie žalobcu, že exekučný súd rozhodol o žiadosti s omeškaním viac ako 6 mesiacov preto nezodpovedá skutočnosti, keď súd rozhodol o necelé 2 mesiace. Návrh na vykonanie exekúcie bol spísaný u súdneho exekútora dňa 31. 10. 2008. Exekútor mal podľa § 44 ods. 1 Ex. por. v znení v uvedenom období predložiť tento návrh spolu s exekučným titulom súdu najneskôr do 15 dní, urobil tak však až 01. 12. 2008. Keď žalobca vytýka exekučnému súdu nekonanie, nie je možné pričítať exekučnému súdu dobu od napísania návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora, čo bolo dňa 31. 10. 2008, do dňa podania žiadosti na súd, čo bolo dňa 01. 12. 2008, pretože toto súd ovplyvniť nemohol a žalobca ani netvrdí žiadne pochybenie zo strany exekútora.

Zo spisu 9Er/168/2008 Okresného súdu Rimavská Sobota (u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého vedeného pod spis. zn. O. XXXX/XX) súd zistil, že dňa 14. 11. 2008 bola na súd podaná žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu na vykonanie exekúcie spísaného dňa 28. 10. 2008 vo veci žalobcu ako oprávneného proti povinnému O. M. pre vymoženie 24.160,- Sk s prísl. a to na základe rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu v Bratislave. Súd dňa 21. 01. 2009 vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Tvrdenie žalobcu, že exekučný súd rozhodol o žiadosti s omeškaním viac ako 6 mesiacov preto nezodpovedá skutočnosti, keď súd rozhodol o 68 dní. Návrh na vykonanie exekúcie bol spísaný u súdneho exekútora dňa 28. 10. 2008. Exekútor mal podľa § 44 ods. 1 Ex. por. v znení v uvedenom období predložiť tento návrh spolu s exekučným titulom súdu najneskôr do 15 dní, urobil tak však 14. 11. 2008. Keď žalobca vytýka exekučnému súdu nekonanie, nie je možné pričítať exekučnému súdu dobu od napísania návrhu na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora, čo bolo dňa 28. 10. 2008, do dňa podania žiadosti na súd, čo bolo dňa 14. 11. 2008, pretože toto súd ovplyvniť nemohol a žalobca ani netvrdí žiadne pochybenie zo strany exekútora.

Podľa § 9 ods. 1 zákona (v znení do 31. 12. 2012) "štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb."

Podľa § 9 ods. 2 zákona "právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda."

Podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Ex. por. v znení od 01. 12. 2006 do 31. 05. 2010 (ďalej len "Ex. por.") podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade (c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila a (d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisí a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 Ex. por. "súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie."

Podľa § 17 ods. 1 zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d/ závažnosť následkov ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Na to, aby bolo možné žalobcovi priznať uplatňovanú náhradu škody a nemajetkovú podľa § 17 zákona, museli by byť splnené tri základné podmienky, a to 1/ existencia škody (majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, 2/ nesprávny úradný postup orgánu štátu a 3/ príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p. "účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci."

Podľa § 120 ods. 4 O. s. p. "všetky dôkazy sa musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a O. s. p.) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy označené a predložené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a O. s. p."

Sporové konanie je ovládané takto ovládané prejednávacou zásadou, keď je na účastníkoch, aby tvrdili a dokazovali rozhodujúce skutočnosti. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha toho účastníka, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená, bola v konaní preukázaná ako pravdivá. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané jeho tvrdenia; dôsledkom jeho neúspechu je účastníkov procesný neúspech.

V predmetných exekučných veciach žiadosti o udelenie poverenia boli podané na základe exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu. Exekučný súd bol povinný dôsledne skúmať, či sú splnené formálne i materiálne predpoklady pre vedenie exekúcie a v prípade zistenia, že nie sú splnené podmienky materiálnej alebo formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, musí na zistenie nezákonnosti vedenia exekúcie aj adekvátne procesne zareagovať. Preskúmanie všetkých náležitostí, posúdenie exekučného titulu a jeho súladu s vnútroštátnym právnym poriadkom a predpismi Európskej únie vyžaduje istý čas. Z rozhodovacej praxe je známe, že prevažná väčšina žiadostí o vydanie poverenia v obdobných veciach bola zamietnutá, keďže súdy v súlade s právnymi predpismi podľa § 44 ods. 2 Ex. por. skúmali predložené exekučné tituly, a to rozhodcovské rozsudky. Na podporu tohto súd tu poukazuje napr. na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 1/2012, podľa ktorého "skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky (dohodnutej v spotrebiteľskej veci, t. j. vo veci vyplývajúcej zo spotrebiteľského právneho vzťahu, ktorým je právny vzťah založený právnou skutočnosťou - spotrebiteľskou zmluvou) súdy v exekučnom konaní nepreskúmavali vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizovali svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona a to z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom". Obdobne podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 135/2012 "iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý." Z odôvodnenia vyplýva, že "keďže exekučný súd zistil už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Ex. por., že exekučný titul vo forme rozhodcovského rozsudku predloženého oprávneným je v rozpore so zákonom, dospel k správne záveru, že nie sú splnené podmienky pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie."

Podľa názoru súdu 15 dňová lehota uvedená v cit. ust. § 44 ods. 2 Ex. por. je lehotou procesnou. Vyjadruje ideálnu predstavu zákonodarcu o dobe potrebnej na to, aby sa takýto úkon mohol urobiť.

Z tohto aspektu má táto lehota poriadkový charakter, keďže Ex. poriadok neustanovuje sankciu za jej nedodržanie. Táto lehota je extrémne krátka na to, aby mohol exekučný súd (hlavne keď exekučným titulom je rozhodnutie rozhodcovského súdu v spotrebiteľskej veci) náležite preskúmať predložený rozhodcovský rozsudok a žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s poukazom na to, že výkon rozhodnutia je integrálnou súčasťou práva na súdnu ochranu, vzhľadom na zložitost' veci, význam konania pre oprávneného a povinného, časovú náročnosť posúdenia exekučného titulu a jeho súladu s vnútroštátnym právnym poriadkom a predpismi EÚ. Tomuto nasvedčuje aj to, že Ex. por. sa neskôr novelizoval a lehota 15 dní na vydanie poverenia neplatí v prípadoch, keď exekučným titulom je o. i. rozhodnutie rozhodcovských súdov.

Keď exekučným titulom je rozhodcovské rozhodnutie, je nevyhnutné okrem ustanovení Ex. por. (§ 39 ods. 1 a 2 - skúmanie náležitostí návrhu) vychádzať aj z ustanovení zákona č. 244/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov o rozhodcovskom konaní, teda či rozhodcovský rozsudok obsahuje náležitosti podľa § 39 ods. 1 - 4.

Exekučný súd teda na základe vyššie uvedených ustanovení skúmal procesné podmienky exekučného konania, t. j. prípustnosť konkrétnej exekúcie. Procesné podmienky súdnej exekúcie sú v podstate totožné s podmienkami sporového konania. Ak v čase rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia súd nekonštatuje rozpor so zákonom, vydá poverenie na vykonanie exekúcie.

Žalobca si uplatnil vo všetkých týchto veciach (obdobne ako v stovkách obdobných vecí) paušálne náhradu 125,- eur, ako je to rozpísané v prvom odseku odôvodnenia tohto rozsudku (70,- eur na správu pohľadávky, 40,- eur na udržiavanie a správu informačného systému a 15,- eur na administratívu), ale ničím nepreukázal, že skutočne mu k takejto škode a práve v týchto konkrétnych veciach, teda v súvislosti s predmetnými exekučnými konaniami došlo, teda neuniesol v tomto smere dôkazné bremeno.

Žalobca, ktorý ako právnická osoba uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, by musel v konaní preukázať, aké závažné následky vznikli v jeho pracovnej (podnikateľskej) oblasti a to v bezprostrednej (nie iba tvrdenej) príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti orgánom verejnej moci, žalobca však existenciu takýchto závažných následkov tiež nepreukázal.

Keď žalobca nepreukázal, že by v exekučných veciach, na základe ktorých žaloby podal, boli splnené zákonné podmienky pre zodpovednosť štátu podľa zákona, keď nepreukázal splnenie kumulatívne všetkých troch základných podmienok (nesprávny úradný postup, existencia škody a príčinná súvislosť), súd žalobu podľa § 17 zákona ako neodôvodnenú zamietol, keďže pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy by museli byť splnené (kumulatívne) všetky tri vyššie uvádzané zákonné podmienky.

K obrane žalovaného súd poznamenáva, že zo žaloby je zrejmé, že žalobca sa domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu súdu v exekučnej veci, ktorá bola dostatočným spôsobom identifikovaná. Keď žaloba bola zamietnutá ako neodôvodnená, nie je dôvod ani na zisťovanie, či bola podaná žiadosť žalobcu podľa § 15 ods. 1 zákona riadne predbežne prerokovaná. Pokiaľ žalovaný vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23. 04. 2009, t. č. 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, i keď touto námietkou by sa mal súd zaoberať prioritne, v danom prípade sa tak nestalo z dôvodu, že súd by musel vykonávať ďalšie dokazovanie, pretože nie je z predložených dôkazov zrejmé, kedy sa žalobca dozvedel, že poverenia neboli vydané v zákonom stanovenej lehote, resp. kedy boli vydané, pretože poverenie sa doručuje len exekútorovi. V tomto smere by potom bolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie, keďže však súd mal dostatočné dôkazy na rozhodnutie vo veci na to, aby žalobu zamietol, toto dokazovanie ohľadom prípadného premlčania už nevykonával a žalobu zamietol z dôvodu nepreukázania kumulatívneho splnenia troch základných podmienok pre priznanie náhrady.

Žalovaný si pri podaní vyjadrenia uplatnil právo na náhradu trov konania (bez ich vyčíslenia), náhrada trov mu pri vyhlásení rozsudku podľa § 142 ods. 1 O. s. p. bola priznaná, avšak žalovaný si tieto trovy nevyčísľil podľa § 151 ods. 1 O. s. p. do 3 pracovných dní po vyhlásení rozsudku, a preto mu súd náhradu trov konania podľa § 151 ods. 2 O. s. p. nepriznal, keďže zo spisu nevyplýva, že by žalovanému trovy vznikli.

Keď žalobca nepreukázal, že by v exekučných veciach, na základe ktorých žaloby podal, boli splnené zákonné podmienky pre zodpovednosť štátu podľa zákona, keď nepreukázal splnenie kumulatívne všetkých troch základných podmienok (nesprávny úradný postup, existencia škody a príčinná súvislosť), súd žalobu podľa § 17 zákona ako neodôvodnenú zamietol, keďže pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy by museli byť splnené (kumulatívne) všetky tri vyššie uvádzané zákonné podmienky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.